

BOLSJEVIK

5/82

INNHOOLD

Leder.....	s. 3
Hvorfor politisk økonomi?...	s. 4
Rød Ungdoms økonomi.....	s. 8
Regneoppgave.....	s. 10
Hva er hovedmotsigelsen?....	s. 11
Utmeldingene i Oslo.....	s. 14
Om gymnasprioritering.....	s. 15
Sic transit gloria mundi!...	s. 18
Svar til J.M.,Tromsø.....	s. 19
Skoleprogram.....	s. 21

Dette nummeret av Bolsjevik har hovedtema om politisk økonomi. Artikkelen "Hvorfor studere politisk økonomi?" av Bjørgulv Braanen, er tidligere sendt ut til styrene, men vi mener alle medlemmene bør lese den som ledd i studiekampanja. Vi mener denne artikkelen gir noen svar på hvorfor det er så viktig at vi driver denne kampanja og får noe ut av den, ikke bare formelt gjennomfører noen studiemøter.

Vi mener bestemt at denne kampanja ikke er noe "intellektuelt flisespikkeri" som hindrer Rød Ungdom i å drive massekamp. Ved å studere marxismen legger vi grunnlaget for å få et sterkt Rød Ungdom, som er enig om den politiske linja for oppbygging av Rød Ungdom. Og et sterkt Rød Ungdom er faktisk det redskapet vi trenger for virkelig å bety noe i massekampen.

I dette Bolsjevik fortsetter diskusjonen om hva slags organisasjon Rød Ungdom skal være og den tradisjonelle debatten i Rød Ungdom om gymnasprioritering.

Ellers starter dette Bolsjevik en debatt på internasjonal analyse som vi håper mange kaster seg ut på. Statsbudsjettet og nedskjæringskampen har vi sendt ut materiale på tidligere. Det er årsaken til at vi ikke har noe stoff om dette i dette nummer til tross for at det nå er viktigste eksterne sak.

EGIL BE

HVORFOR STUDERE POLITISK ØKONOMI?

ML-bevegelsen har en historie

ML-bevegelsen oppsto som følge av kulturrevolusjonen i Kina og ungdomsoprøret på 60-tallet. Vi støttet Kina i polemikken mellom Sovjet og Kina. ML-bevegelsen forsvarte marxismen mot den revisjonistiske teorien (og praksisen) til herskerklassen i Kreml. Hovedsakene i vår kritikk var:

1. «En gnist kan tenne en prairiebrann!»

Sovjet hadde lansert teorien "en gnist kan tenne en prairiebrann". Dette henspilte på at frigjøringskamper og konflikter i den tredje verden kunne føre til en verdenskrig. Russerne oppfordret derfor frigjøringsbevegelsene til "å gå forsiktig fram". ML-bevegelsen kritiserte denne teorien skarpt og støtta kampen i den tredje verden for nasjonal uavhengighet og sosial frigjøring. ML-bevegelsen fulgte dette opp med internasjonal solidaritet, f.eks. i den voksende Vietnam-bevegelsen.

2. Fredelig kappestrid

Sovjet gikk inn for den "fredelige kappestriden". Med dette mente de at det sosialistiske og kapitalistiske systemet skulle konkurrere på fredelig vis. Sosialismen ville til slutt vise seg overlegen. Sovjet endra da marxismens syn på staten som et redskap for den herskende klasse og gikk i mot at det var nødvendig med en revolusjonær samfunnsomveltning - væpnet revolusjon. ML-bevegelsen gikk imot teorien om den "fredelige kappestriden" og holdt fast på marxismens syn på staten og revolusjonen.

3. «Hele folkets stat»

Sovjetlederne mente at Sovjet var blitt "hele folkets stat", og at det ikke fantes klassemotsetninger lenger. Opp mot dette holdt ml-

bevegelsen fram at klassekampen fortsetter under sosialismen. Vi mente at Sovjet var blitt kapitalistisk og at det foregår en kamp på liv og død om hvilken vei samfunnet skal gå. Vi viste til kulturrevolusjonen og sa at dette var metoden som løste problemet med at sosialistiske samfunn gikk tilbake til kapitalismen.

Vi holder fast på kritikken

Denne kritikken av Sovjetrevisjonismen var riktig og den holder vi fast på. I tillegg har ml-bevegelsen vokst i innflytelse og erfaring. Vi har vært en viktig kraft i den norske klassekampen, og i internasjonale spørsmål/kampen mot krig står ml-bevegelsens linje i direkte motsetning til andre partier som kaller seg sosialistiske og kommunistiske.

70-tall ble 80-tall

Men etterhvert som 60-tall ble 70-tall og 70-tall ble 80-tall har

nye problemer oppstått. Kina fordømmer idag kulturrevolusjonen, faren for krig øker og verdenskapitalismen er inne i en dyptgående og langvarig krise.

Må gå grundigere til verks...

ML-bevegelsens dagspolitikk var utforma for en oppgangsperiode. Men denne oppgangen er i dag snudd til sin motsetning. Skal vi utforme en helhetlig politikk i dagens internasjonale og nasjonale situasjon har vi behov for å få et grundigere, mer inngående kjennskap til kapitalismen. I 70-åra hadde vi en tendens til å avfeie vanskelige problemer med lettvinne løsninger og slagord. Og nå viser det seg at vår forståelse av marxismen, og spesielt marxismens politiske økonomi har vært altfor overfladisk og dårlig. Altså: Vi kan ikke bli et skikkelig alternativ for den norske arbeiderklassen hvis vi ikke har et bedre kjennskap til marxismen og utviklingslovene i dagens verdenskapitalisme. Bare da kan vi utforme en handlingslinje som er i samsvar med virkeligheten.

Marxismen har ikke vært brukt på kapitalismen

Og innenfor den kommunistiske bevegelsen og den kommunistiske tradisjonen har det vært en tendens

til å redusere marxismen til påstander, slagord og dommedagsprofetier. Helt siden Lenin skrev "Imperialismen" i 1916 har marxismen i veldig liten grad vært brukt til å analysere kapitalismen i den utvikla delen av verden. At sosialistiske revolusjoner bare har vært gjennomført i tilbakeliggende jordbruksland som Sovjet og Kina har forsterka dette problemet.

Vi må kjenne marxismens politiske økonomi...

Og hvis den norske ml-bevegelsen skal gå løs på oppgaven med å analysere den nåværende kapitalismen må vi få et bedre kjennskap til marxismen. Marx skrev "kapitalen" som en helhetlig vitenskapelig analyse av kapitalismen, De lovene som han der trekker fram i lyset gjelder fremdeles. Hvis vi ikke kjenner dette grunnlaget vil vi stå hjelpeløse når vi skal analysere dagens kapitalisme og dagens internasjonale krise. Derfor må ml-bevegelsen i Norge studere marxismens politiske økonomi. Neste oppgave blir å analysere kapitalismen slik den har utvikla seg til monopolkapitalisme, imperialismen og statsmonopolkapitalisme.

I Norge raser debatten om «sosialisme på norsk»

Sovjet har blitt kapitalistisk og Kina fordømmer kulturrevolusjonen. I Norge raser debatten om "sosialisme på norsk". Denne utviklinga har også stilt høyere krav til oss. Den har stilt større krav til vår analyse av hva sosialismen er, hvilke lover som fungerer der og hvordan vi skal bygge sosialismen i Norge. Våre svar fra 60- og 70-tallet strekker ikke til. Hvordan kunne Sovjet bli kapitalistisk? Fungerer de samme økonomiske lovene under sosialismen som under kapitalismen? Hvordan kan en ny herskerklasse vokse fram under proletariatets diktatur? Er det verdiloven som i virkeligheten bestemmer den sosialistiske planen eller er det arbeiderklassens behov? Hvordan kan man hindre at skillet mellom arbeidere og planleggere fortsetter å utdypes som

under kapitalismen? Slike og mange andre spørsmål reiser seg når vi diskuterer sosialismen.

Studier i politisk økonomi gir grunnlag for sosialisme-debatten

Skal ml-bevegelsen svare godt på disse problemene må vi studere marxismens politiske økonomi og kapitalismen. Bare da kan vi bli bevisst hvilke lover som eksisterer og dermed oppheve dem. Vår konklusjon er at ml-bevegelsen ikke løser problemene knytta til kommunismen og sosialismen uten å studere politisk økonomi.

Kommer ikke utenom, finnes ingen snarvei...

Vi mener altså at en forutsetning for å løse ml-bevegelsens problemer er å studere marxismen og marxismens politiske økonomi og kapitalismen. På dette grunnlaget må vi studere kapitalismen i dag og skaffe oss et grundigere kjennskap til hvordan den fungerer. Dette er en forutsetning for å utvikle en handlingslinje for arbeiderklassen i dag, og det er en forutsetning for å løse problemene knytta til sosialismen.

Under sosialismen vil det fortsatt være vareproduksjon og dermed grunnlag for kapitalisme.

Greier Rød Ungdom dette alene?

Som en kommunistisk bevegelse er vi nødt til å gå løs på denne oppgaven. Vi mener at vi rett og slett vil få problemer med å overleve som politisk bevegelse hvis vi ikke går løs på disse oppgavene AKP(m-l) må ta de tyngste tak for å løse disse problemene, men det er ikke uvesentlig hva vi i Rød ungdom gjør. Vi er en viktig del av ml-bevegelsen og våre medlemmer i dag vil i framtida utgjøre viktige deler av partiet. Svikter vi i dag vil framtida fortone seg mørk.

Mange har vært med i Rød Ungdom

Rød Ungdom er i 1983 20 år. Fra 1967 har vi vært et kommunistisk ungdomsforbund. I denne tiden har mange vært medlemmer i Rød Ungdom. Mange har gått på studiesirkel og mange har vært sympatisører. Endel av disse er idag medlemmer av AKP (m-l). Men mange fler er i dag ikke medlemmer i ml-bevegelsen i det hele tatt.

Var tok dom vägen...?

Endel gikk ut av ml-bevegelsen mot slutten av 70-tallet. Det var da mange så at enkle slagord ikke løser vanskelige problemer. Noen ble skuffet da framgangen stoppet opp, og atter andre gikk ut og fortalte om guden som sviktet. Men den viktigste grunnen til denne utviklinga var at de kommunistene vi utdanna, bl. a. i Rød Ungdom, hadde et overfladisk og dårlig kjennskap til marxismen. Noen trodde at framgangen skulle vokse inn i himmelen og hadde vanskelig for å omstille seg til en tid uten ungdomsopprør og politisk oppvåkning.

Flere, bedre...

Derfor må Rød Ungdom i dag utdanne kommunister som er bedre skolert, som har et mer grundig og allsidig grep om marxismen, som kjenner kapitalismens utvikling og lover på på en helt annen og mer vitenskapelig måte enn tidligere generasjoner i ungdomsforbundet.

60- OG 70-ÅRA SOM IDYLL....

Vi må fostre kommunister som kan tåle motgang og påkjenninger. 80-åra kommer til å være preget av krise og krigsfare, økende arbeidsløshet og større ungdomsproblemer. 60- og 70-åra vil fortone seg som idylliske i forhold. Derfor stiller 80-åra adskillig større krav til den kommunistiske bevegelsen og hver enkelt kommunist.

Krever ikke bare mere slit...

Men det krever ikke bare mer jobbing flere ofre, det krever ikke minst mere lesing og studier. Får vi ikke et bedre grep om den marxistiske teorien og en bedre helhetlig forståelse av kapitalismen og sosialismen vil hardt arbeid være forgyves. Som et ledd i denne oppgaven studerer Rød Ungdom i dag politisk økonomi.

Skal vi bli innadventte bokdyrkere?

Noen vil ha det til at disse studiene vil gjøre Rød Ungdom til en kjedelig og innadventt bokdyrkerklubb. Men sannheten er at disse oppgavene ikke kan løses uten at vi deltar i klassekampen. Bare gjennom å delta i kampen mot virkningene av krisa, til forsvar for ungdommens interesser, i kampen mot krigsfare

og for nasjonal sjølråderett kan vi stille problemene riktig og utvikle teorien og praksisen. Vi mener at bare gjennom å bygge Rød Ungdom, bygge ml-bevegelsen, og styrke denne organiserte kraften kan vi løse den kommunistiske bevegelsens problemer. En liten bokdyrkergjeng kan aldri løse oppgaven med å bygge sosialismen, hverken teoretisk eller i virkeligheten.

Når Rød Ungdom nå går løs på studiene i politisk økonomi på denne måten har det aldri vært gjort av noe ungdomsforbund etter krigen. Det vil bli en tung og vanskelig oppgave. Men vi ser ingen vei utenom. Derfor oppfordrer vi hvert enkelt medlem, hvert eneste lagsstyre, alle distriktsstyrer og alle tillitsmenn i hele Rød Ungdom til å ta alvorlig på studiene i politisk økonomi. Vi kan love dere at belønningen i form av større forståelse av kapitalismen vil være verdt strevet.

Eller som Marx sier:

"Det finnes ingen kongsvei til kunnskap, og bare den som ikke skyr strevet med å klatre opp de bratte bakkene, har håp om å nå dets lyse høyder".

For Rød Ungdoms sentralstyre,
Björgulv Braanen.

HVA BRUKER RØD UNGDOM PENGA TIL?

Mange lag har kontingentinndriving hver måned, andre litt sjeldnere. Felles for de fleste er sikkert følelsen av at penga forsvinner til Oslo et sted. Vi ser kan hende medlemsbladet og av og til en representant fra Rød Ungdom sentralt. Men hva bruker vi alle penga til?

Litt forklaring til kolonnen:

8% går til møter i organisasjonen. Sentralstyremøter og DS-formannskonferanser.

14,4% går til konferanser. Dette er alt fra utgifter til forbundsskolen - til skolekonferanser.

7% går til reiser i organisasjonen. Reiser til lokallag o.l. Delegasjonsreiser til Rød Ungdom i Sverige o.l.

35% går til kontoret. Det er en stor post. I en organisasjon med lite økonomiske midler blir lønn, porto, husleie, stensilering og kontorutgifter en stor utgiftspost.

8% er utgifter til løpeseidler, annonser og annen propaganda. Vi trenger å gjøre organisasjonen vår kjent, selv om det viktigste middelet er Rute 80.

15% er det vi må betale for heftene vi gir ut. Det siste året har vi utgitt to marxismehafter, organisasjonshåndboka, ny sirkel etc. tatt mye penger.

10% går til medlemsblad og annet internt materiell.

8%	Sentralstyrer, DS formannskonf.
14%	Konferanser
7%	Reiser i Rød Ungdom
35%	kontoret drift, lønn, leie, + +
8%	propaganda
15%	hefter
10%	Medlemsmateriell

Trenger vi penga?

Vi studerer for tida politisk økonomi. Vi skal diskutere sosialismen. lokalt jobber vi med Operasjon Dagsverk, nedskjæringer, Afghanistan etc. Sammen prøver vi å bygge en organisasjon som kan styrte dette samfunnet og lage sosialisme. Ved å bli med i Rød Ungdom har vi sagt ja til å bidra til denne oppgaven. Denne organisasjonen trenger penger. Hvis vi vil drive organisasjonen trenger vi hefter, konferanser for å diskutere politikken og propaganda for å spre den til andre.

Vi ml-ere er kjent for å være sparsomme. I YLI ble andre organisasjoner sjokkert av at vi ikke tok imot lønn for å sitte i råd og utvalg.

Det skal vi fortsette med. Men vår sparsomhet kan aldri bli null utgifter. Vi kan ikke fly Oslo-Tromsø under 1400 kroner eller lage skikkelige hefter under 8000 kroner. Det koster å forandre verden.

Kontingenten viktigst

Vår viktigste inntektskilde er kontingenten. Vi får statsstøtte, arrangerer loppemarked og loddsalg. Men det eneste sikre vi har er kontingenten. Derfor er det meningsløst å diskutere politikk, prøve å gjøre noe - uten at laget økonomiarbeid fungerer skikkelig. Diskutér dette i laget. Lykke til med økonomiarbeidet.

ØKONOMIANSVARLIG I RØD UNGDOM

REGNE- OPPGAVE I POLITISK ØKONOMI

Nedenfor skal vi gjengi en regneoppgave; som var en av arbeidsoppgavene som ble gitt i politisk økonomi på forbundsskolen. Andre interesserte kan også prøve å løse den. Svaret på oppgaven vil bli gitt i neste nummer av Bolsjevik, sammen med en gjennomgang av en del andre oppgavebesvarelser fra forbundsskolen. Oppgaven er litt forenklet i denne utgaven. Den er ikke lett, og vi kan røpe at alle besvarelsene vi fikk inn på forbundsskolen, samt noen vi har fått tilsendt med posten etterpå, har inneholdt større eller mindre feil. Oppgaven lyder:

Ta utgangspunkt i en kapitalist som har en kapital på 1.000 (f.eks kroner). Denne kapitalen består av 500 konstant kapital og 500 variabel kapital. Anta at merverdiraten i utgangspunktet er 100 %. Regn ut verdien til varen(e) som produseres, merverdien og profitt-raten.

I A, B og C nedenfor skal dere i

hvert tilfelle angi hva som blir: Varen(e)s verdi, merverdien, merverdiraten og profitt-raten.

A). Anta at kapitalisten ovenfor gjør en teknologisk nyvinning. Utgiftene hans til konstant kapital stiger som en følge av dette med 10 %. Samtidig dobles produktiviteten (det vil si at arbeiderne produserer dobbelt så mye varer på samme tid).

B). Samme kapitalist sier etter en stund opp halvparten av arbeiderne.

C). Alle konkurrerende kapitalister har nå fått snusen i nyvinninga og har gjort det samme. Gjør om beregningene. (Regn at merverdiraten fortsatt er 100 %).

) Det er vanlig å oppgi merverdirate og profitt-rate i prosent. Det får vi ved å gange de vanlige uttrykkene våre med 100.

$$\text{Merverdirate} = \frac{m}{v} \times 100$$

$$\text{Profitt-rate} = \frac{m}{k+v} \times 100$$

MAX & KJELL

HVA ER HOVEDMOTSIGELSEN?

Rød Ungdom har en del politikk på internasjonale spørsmål. I grove trekk kan vi si:

- vi støtter all frigjøringskamp mot imperialism og undertrykking
- vi kjemper mot begge supermaktene
- vi retter hovedskytset mot Sovjet
- vi støtter 3.verden-teorien
- vi kjemper mot krigsfaren
- vi mener at den tredje verdens kamp vil føre til at hele det imperialistiske verdenssystemet vil knuses

Men vi har likevel store motsigelser rundt vår internasjonale politikk. Blir det krig eller revolusjon i vår ungdomstid? Hva betyr dette i så fall for vår politiske hovedlinje?

For ti år siden sa vi at hovedtendensen i verden var revolusjon. For fem år siden sa vi at krigsfaren hadde økt. Hva sier vi idag?

Etter mitt syn mangler vi en skikkelig forståelse av verden som helhet - en teoretisk forståelse og en analyse som kan binde sammen de forskjellige kampområdene. En helhetlig overordnet strategisk linje. Da kommer vi ikke utenom en diskusjon om hovedmotsigelsen i verden idag.

HVILKE STORE MOTSIGELSER DRIVER VERDEN FRAMOVER? HVILKEN ER HOVEDMOTSIGELSEN?

Først, hva er en hovedmotsigelse? "Det er mange motsigelser i en tings utviklingsprosess, og en av dem er nødvendigvis hovedmotsigelsen. Eksistensen av og utviklinga av denne bestemmer eller virker inn på eksistensen av og utviklinga av de andre motsigelsene." Om motsigelsen, Mao s.81. Jeg oppfatter dette slik at verden er en virkelig sammensatt ting med mange motsigelser, men det vil sikkert være et sett av motsigelser som er viktigere enn andre, og også innenfor disse motsigelsene vil det være én som bestemmer utviklinga og virker inn på de andre - hovedmotsigelsen.

Det betyr ikke at de andre ikke har stor betydning, men hovedmotsigelsen er avgjørende. Derfor er det viktig å finne ut hva som er hovedmotsigelsen. Mao skriver: "Så snart vi har grepet denne hovedmotsigelsen, kan vi lett løse alle problemer." Jeg oppfatter det sånn at hver sak/ting har sin hovedmotsigelse. Det betyr at hovedmotsigelsen i Norge, ikke er den samme som hovedmotsigelsen i verden etc. Derfor må hver sak studeres særskilt. Problemet er at det å studere verden særskilt, er det samme som å studere "alt" - helheten.

De fire grunnleggende motsigelsene

- motsigelsen mellom imperialistmaktene på den ene siden og de undertrykte land og nasjoner på den andre siden.
- motsigelsen mellom borgerskapet og arbeiderklassen i de kapitalistiske landa.
- motsigelsen mellom de imperialistiske landa innbyrdes.
- motsigelsen mellom sosialistiske og imperialistiske land.

Hvilken er så hovedmotsigelsen?

Tidligere sa vi at motsigelsen mellom imperialismen og undertrykte land og nasjoner var hovedmotsigelse og at revolusjon var hovedtendensen i verden idag.

Nå har vi i flere år sagt at krig er hovedfaren, men underforstått holdt fast på at hovedmotsigelsen er den samme. Eller vi sier ingenting om det. På slutten av 70-tallet kom det en hissig diskusjon om hovedmotsigelsen hadde skiftet ettersom krigsfaren hadde skjerpet seg. De som mente det fikk spørsmål som: "Vil du at vi skal alliere oss med borgerskapet i Norge mot Sovjet før krigen kommer?" eller "Vil du ha allianse med USA for å gå imot Sovjet?" Etter mitt syn ble denne diskusjonen avslutta med at hovedmotsigelsen i Norge gikk mellom borgerskap og proletariat og at vi internasjonalt skulle prioritere kampen mot Sovjet. Men det var ingen løsning av problemet. Hva som er hovedmotsigelse kan ikke avgjøres

av hvem vi har lyst eller ikke lyst til å samarbeide med, men det er et spørsmål om å finne ut hvordan verden er virkelig er.

Mitt syn er at hovedmotsigelsen kan skifte i imperialismens tidsalder. Som et resultat av at imperialismen underlegger seg resten av verden vil motsigelsen mellom imperialismen og de undertrykte land og nasjoner over en svært lang periode være hovedmotsigelsen. Men når motsigelsene i imperialismen har skjerpa seg oppstår det fare for krig mellom imperialistmaktene - fare for verdenskrig. På et eller annet tidspunkt for verdenskrigen vil hovedmotsigelsen skifte til å gå mellom imperialistmaktene innbyrdes. Hvilke imperialistmakter eller grupperinger som står opp mot hverandre vil avhenge av den historiske situasjonen

3. verdenerteorien og de fire grunnleggende motsigelser

Jeg skal ikke gå inn på hva teorien om de tre verdener går ut på. Men jeg oppfatter det sånn at tre verdener-teorien ikke erstatter de grunnleggende motsigelsene eller andre teorier, men er noe som kommer i tillegg og er utledet av dette.

Når verden deles i tre så sier kineserne at dette ikke bare er en teori for hvilke land som burde stå sammen mot andre, men at denne teorien faktisk gjenspeiler en virkelig deling av verden etter de forskjellige land-

as objektive interesser. Jeg er enig i dette og ser denne utviklinga av verden som et resultat av de fire grunnleggende motsigelsene. Hvis vi er enig i dette kan vi si at vi i hovedsak har et riktig bilde av hvordan verden ser ut. Neste skritt i analysen blir å finne ut hvordan de fire grunnleggende motsigelsene har utvikla seg (og hvordan det har ført til at verden har delt seg i tre) og hva vi mener vil skje i framtida.

En feil jeg mener enkelte gjør er å likestille én av de grunnleggende motsigelsene (mellom imperialismen og de undertrykte nasjonene) med tre verden-teorien. Dette gjøres i en rekke upresise formuleringer som "nord mot sør", "de undertrykte i den tredje verden mot supermaktene" etc. Dette er etter mitt syn feil. Alle motsigelsene i verden har vært med på å skape den situasjonen at den tredje verden står mest i motstrid til supermaktene. F.eks. vil supermaktene rivalisering (motsigelsen mellom imperialistmaktene innbyrdes) skjerpe motsigelsen mellom supermaktene og den tredje verden. Sovjets innmarsj i Afghanistan oppfatter jeg som en del av rivaliseringa mellom supermaktene, men det førte til en nasjonal krig fra afghanernes side. På den andre siden omfatter motsigelsen mellom imperialismen og de undertrykte nasjoner og land også fenomener som England-Irland, Norge-samene osv. Altså ikke bare de motsigelsene som eksisterer mellom supermaktene og den tredje verden.

HOVEDMOTSIGELSEN GÅR MELLOM IMPERIALISTMAKTENE INNBYRDES

Innlegget har allerede sprengt alle rammer for anstendighet, men for å få fart på diskusjonen er jeg nødt til å åpne korta mine. Etter mitt syn går verden mot en tredje verdenskrig, med USA og Sovjet som hovedaktører. Det er krigsfaren og ikke revolusjon som er hovedtendensen i verden. Hovedmotsigelsen har skifta til å gå mellom imperialistmaktene innbyrdes. USA og Sovjet er de sterkeste og derfor kommer verdenskrigen når disse braker sammen.

Den pågående verdenskrisa i den kapitalistiske økonomien skjerper alle

de grunnleggende motsigelsene, men den skjerper motsigelsene mellom imperialistmaktene mest. Konkurransen om markeder og muligheten for å få realisert merverdien, fører til at den "fredelige" økonomiske konkurransen utvikler seg til handelskrig og muligheten for en verdenskrig mellom alle de imperialistiske grupperingene øker. Men ettersom det idag bare er USA og Sovjet som er i stand til å kjempe om verdensherredømme kan ikke noen virkelig verdenskrig oppstå som annet enn en kamp mellom disse. Hverken Japan eller Vest-Tyskland har styrke til å utfordre de to.

Vår oppgave er å hindre eller utsette denn krigen. Det må være hovedlinja i vårt internasjonale arbeid. Vår oppgave som en politisk kraft i Norge er å føre ut en linje for hva det norske folket kan gjøre for å motsette seg krigen. Solidaritetsarbeid med folk i den tredje verden kan ikke erstatte denne oppgava. På den andre siden er den tredje verden en av de viktigste kreftene i kampen mot krigs-

fare. Derfor er solidaritetsarbeid med den tredje verden en del av fredsarbeidet. Men ettersom det er Sovjets ekspansjon som er hovedsida i rivaliseringa mellom supermaktene, er det Sovjets ekspansjon som må stoppes for å utsette krigen. Derfor er det i første rekke frigjøringskampen mot Sovjet som bidrar til kampen mot krigsfaren. Det endrer sjølsagt ikke på at all kamp mot imperialismen er rettferdig og riktig.

Jeg oppfordrer flere til å delta i debatten om hovedmotsigelsen i verden. Denne diskusjonen vil etter mitt syn bidra til å klare opp i de motsigelsene som står i ml-bevegelsen på internasjonale spørsmål.

EGIL BI

PRESISERING AV UTMELDINGENE

I min artikkel i BV nr. 4/ 82 om bakgrunnen for utmeldingene i Oslo Rød Ungdom er det et par saker som trengs å presiseres. For det første disse folkas forhold til hasj. Jeg har ikke dokumentasjon for at disse bruker hasj i dag, derfor er det en for hard påstand å si at de bruker det mer eller mindre jevnlig. Muligens er det også feil at et flertall har brukt hasj, mens de var medlemmer, opplysningen om dette hadde jeg både fra fra organisasjonen og de utmeldte sjøl. Poenget er at dette ikke er en gjeng faste hasj brukere, men at de har et liberalt forhold til hasj. Så liberalt i forhold til vedtektene at vi burde tatt affære for lenge siden. Dette sto også på planen for enkelte i vår, før utmeldingen kom.

For det andre gjelder det avsnittet om forvirra/frustrert.

Sånn det står kan det oppfattes alle veier, og det er svært uklart hva jeg mener. Det jeg mener er at den logiske konsekvensen av å melde seg ut på den måten de gjør, vil være å ikke samarbeide med AKP eller Rød Ungdom. Men fordi en del av dem er så forvirra/frustrerte politisk som de er, er det godt mulig å samarbeide med dem.

Inge N
Oslo Rød Ungdom

OM GYMNASPRIORITERINGA

Debatten om kva målgruppe vi skal prioritere rullar vidare. Det er få som åpent seier seg ueinig i at vi skal prioritere gymnasa, men ein-skapen er likevel mange stader svært halvhjerta. Mange kameratar som seier seg einig i leinga sitt syn brukar tida meist til å understreke alle farane ved dette i staden for å utvikle ein debatt på korleis sikre gymnasarbeidet og korleis unngå evt. farar ved den noverande linja.

KVA ER VI UEINIG I?

I Bolsjevik 3/82 legg AU fram sitt

syn på kvifor vi prioriterar gymnas på topp. Eg trur debatten framover vert meir fruktbar dersom dei som er ueinig i prioriteringa av gymnas seier frå om kva i denne artikkelen dei er ueinig i. Eg har ihvertfall til gode å høyre nokon argumentere mot ting som står der. I staden er det mange som påstår at vi med gymnasprioriteringa risikerar at "Raud Ungdom blir ein akademikarklubb", at "Raud Ungdom-leinga nedvurderar andre ungdomsgrupper", at den "skjønnmalar gymnasiastane", "ser bort frå

at arbeiderungdomen er mest revolusjonær" osv. osv.

MOT SUBJEKTIVISMEN

Mange av dei som argumenterer slik argumenterer reint subjektivt - dei ser bort frå historiske erfaringar og verkelegheita i dagens Norge. Det finst ein del folk som har hatt positive erfaringar med jobbing på gata og tilsvarande dårlege erfaringar med "dei småborgarlege gymnasiastane". Men skal slikt bestemme hovedlinja til Raud Ungdom. Sjølsagt ikkje, for på tvers av einskildkameratar sine erfaringar så er regelen i Raud Ungdom si historie at vi klarar å bygge Raud Ungdom gjennom jobbing på gymnas, medan vi ikkje klarar det f.eks. gjennom fritidskamp. Dette har m.a. samanheng med at det er større interesse for "samfunn og politikk" på gymnasa enn "på gata". Dette kan bevisast m.a. gjennom statistikk; gymnasiastane er den ungdomsgruppa som har størst andel med politisk interessert ungdom. (Jfr. "Ungdom i Norge" av Eva Nordland) Det tyder sjølsagt ikkje at det ikkje finst samfunnsinteresserte ungdom i andre grupper. Dette må sjølsagt få betydning for korleis vi vurderar dei ulike gruppene, sjøl om det ikkje bør vera bestemmande. Sjøl meiner eg f.eks. at det blir for tynt å begrunne gymnasprioriteringa med å vise til at vi i den fasen vi no er inne i treng mykje studiar. Det gjer gymnasprioriteringa til eit taktisk spørsmål - det er eg usamd i.

KVA BESTEMMAR?

Gymnasiastane er mest konsentrert, går lengst på skule, og jamt over mest interessert i politikk og samfunn. Desse tre tinga tilsaman gjer at det er rett å satse på gymnasa før ein byrjar å prioritere andre grupper. Eg meiner alle tre faktorane må vere med å bestemme, ingen er aleine nok til å begrunne gymnasinnrettinga. Eksempelvis meiner eg at dersom gymnaset varte berre eit år og yrkesskulane tre, så burde vi sannsynligvis ha prioritert yrkesskulane på topp sjøl om yrkesskule-

elevane jamt over er mindre interessert i politikk enn gymnasiastane.

OM FARANE VED GYMNASPRIORITERINGA

Det blir snakka mykje om faren for å bli ein akademarklubb, bli eit nytt SU osv. Vår konkret no: de som reiser desse problemstillingane, meiner de at SU/SV ein prateklubb fordi det er med mange gymnasiastar/akademikarar der? Sjøl trur eg at SU/SV er slik dei er fordi dei, al-

ment sagt, har ein annan politikk og ideologisk linje enn vi har. Men nok om det. Det finst farar ved å prioritere gymnas. I ein situasjon der vi får med mange gymnasiastar (med småborgarleg klassebakgrunn) og prioriterar studiar høgt er det ein fare for at vi glir i retning av å bli ein prateklubb. Og så???

Kom igjen folkens. Kva vil de fram til? Meiner de at vi p.g.a. ein slik fare skal slutte å prioritere gymnas?

DET FINST MANGE FELLER Å DETTE I

Eg ynskjer debatt om korleis vi kan motvirke slike (og andre) eventuelle avvik. Men det er ikkje noko argument mot gymnasprioriteringa. Eg trur vi må sjå i augene at vi stort sett berre får med oss folk som er interessert i samfunn og politikk. Uansett kva desse gjer på så er det og eit faktum at desse oftare kjem frå småborgarskapet enn frå arbeidarklassen. Så i den grad dette er eit stort problem så vil vi måtte hanskast med det uansett. Slik sett blir då studiane problemet heller enn gymnasiastane.

Dernest - det er flott at mange tenker gjennom kva problem som kan oppstå i kjølevatnet av den ene eller andre linja. Men kva då med å seie noko om problem som kan oppstå ved f.eks. å prioritere fritidskamp? Utfrå Raud Ungdom si historie og erfaringar frå sånt arbeid (ikkje dei få brukbare erfaringane, men "gjennomsnittserfaringane") så vil

eg påstå at faren her ligg i at vi i "beste fall" vil få ein organisasjon med ekstremt stor gjennomtrekk, i verste fall ikkje ha nokon kommunistisk organisasjon om nokre år. Einig eller ueinig? Ta stilling og set dette opp mot farane ved gymnasprioriteringa.

SMÅBORGERSKAP - FILLEPROLETARIAT

Plassen tillet ikkje å gå inn på dei ulike ungdomsgruppene og gje ein nøktern vurdering av bra og dårlege sider ut frå perspektivet med å reise ungdommen til kamp, få dei til å organisere seg, studere politikk osv. Men kort sagt vil eg påstå at medan gymnasiastar i stor grad er prega av småborgarleg ideologi, så er den ungdomen vi kjem i kontakt med gjennom fritidskamp o.l. i stor grad prega av filleproletarisk ideologi - lette å sette i bevegelse og kan være faen så tøffe i kamp, men gir gjerne like fort opp og synk attende til eit sjøløydeleggjande gje-blaffen tilvære. Vi skal slåss med og for denne ungdomen, men vi brekker nakken dersom vi burjar her og trur vi kan bygge oss opp her.

HANS

SIC TRANSIT GLORIA MUNDI!

Jeg vil her ta opp noen motsigelser jeg har til årsplanen for Rød Ungdom, slik den blir lagt fram i

siste Bolsjevik. Motsigelsene jeg har kan jeg dele i tre hovedpunkt:

1). Landsmøtet 1983.

Jeg kan med min beste vilje ikke fatte at det er nødvendig å avholde landsmøte nå igjen (det siste var for to år siden) Med mine øyne har ikke verdenssituasjonen eller forholda i Norge endra seg så mye at det skulle være nødvendig.

Fordi: Forberedelsene av landsmøtet tar så mye tid, at Rød Ungdom det siste halve året inntil landsmøtet må prioritere interne diskusjoner, nomineringer o.l., for å holde tidsfrister og ta stilling til politiske spørsmål, og dermed kan vi bare glemme skikkelig eksternt arbeid,- og det i en periode hvor Rød Ungdom prioriterer eksternt arbeid høyt!? Jeg vil gjerne ha konkrete eksempler på at Rød Ungdom-medlemmer lærer så mye gjennom landsmøtediskusjoner. En del ledende medlemmer - ja. De fleste "grasrot"-medlemmer- nei.(Prøv å unngå svar i form av floskler som "vi må stå på to bein", "spille piano med ti fingrer" o.l.). Dersom det er vedtatt at landsmøtet skal avholdes hvert andre år, så få dette endra straks. Der-

som ikke, bør begrunnelsen være sær god.

2). Videregående skoler - gymnas.

Jeg har helt siden forrige landsmøte landsmøte vært uenig i at Rød Ungdom skal prioritere gymnasarbeid så høyt. Jeg har ennå ikke fått noen analyse som bekrefter gymnasiasters treffelighet framfor annen ungdom. Jeg trodde arbeiderklassen (og dermed arbeiderungdom) var mest revolusjonær. Mitt kjennskap til gymnasiaster tilsier ikke at de er så mye mer opptatt av politikk og teori enn anna ungdom, logisk virker det heller ikke. På bakgrunn av denne prioriteringa, er det helt typisk at det som står om arbeiderungdom og arbeidsløshet i planen er skammelig tynt. Har ikke "planleggerne" oppdagat at

verden og Norge er inne i den største økonomiske krisa siden 1930-åra, og som får groteske utslag for ungdom. Køen av folk som ikke kommer inn på videregående skoler, - ei heller får jobb vokser. Det er disse som først og fremst blir destruktive, havner lettest opp i stoffmisbruk og kriminalitet, og som trenger ledelse og organisering. Og disse avspiser en kommunistisk ungdomsorganisasjon med noen setninger under "andre oppgaver". jeg er så rystet at jeg makter ikke å skrive mer!

3).

Så skal jeg snakke om mitt syke barn, ved å spørre hvor man har gjort av fritidskampen? Flere og flere ungdommer får mer og mer fritid, som stort sett

fylles med ingenting (ikke alle går på møter i Rød Ungdom, Kvinnefronten og Afghanistankomiteen). På dette feltet er det vi har sett de største spirene til ungdomsopprør i 80-åra, - som sprer seg til stadig flere byer. Dette MÅ da prioriteres høyere! Begrunnelsen er kanskje at mange av disse ungdommene ikke går på gymnaset, eller er for lite teoretisk interesserte. I så tilfelle trekker jeg tilbake alt jeg sa under punkt 1 og forlanger landsmøte før jul! Jeg vil foreslå å bytte fritidskampen med arbeidet på gymnaset/skolene, under de tre viktigste oppgavene.

J.M. Tromsø.

KAMERAT J. M. TROMSØ!

1. Landsmøtet 1982.

I våre vedtekter står det at landsmøtet skal avholdes hvert annet år.

I et ungdomsforbund mener jeg det er riktig. Dessuten har vi hele tiden behov for å oppsummere utviklinga og korrigere kursen. Derfor har vi landsmøte. Innlegget fra JM understreker behovet for å diskutere linja for oppbygging av Rød Ungdom på et landsmøte.

2. Videregående skoler - gymnas.

JM har helt rett i at vi er inne i den største krisa siden 1930-åra. Derfor trenger ungdommen en led-

else. Men problemet er at denne ledelsen, dvs. det kommunistiske ungdomsforbundet, er for liten og svak. Derfor må vi i dag innrette arbeidet vårt på å styrke Rød Ungdom. ML-bevegelsen har problemer knyttet til vår teori og praksis som vi må løse utover i 80-åra. Gjør vi ikke det kan vi skyte en hvit pil etter å lede ungdommen til kamp mot kapitalismen. Derfor satser Rød Ungdom på å bygge seg opp blant den ungdommen som er mest organisasjonsvant, mest samfunnsengasjert og best i stand til å utgjøre denne ledelsen. Og teo-

retisk interesse har faktisk noe med dette å gjøre. ML-bevegelsen er tvunget til å skape en ny generasjon kommunister som er mer allsidig skolert, har en grundigere og bedre forståelse av marxismen og det kapitalistiske samfunnet. Til det trengs det en god del lesing og studier. Når vi har skapt et fastere grunnlag for Rød Ungdom kan vi ta på oss større oppgaver. JM og jeg er enige om de store oppgavene som ligger foran oss, men vi må også bygge broene som skal til for å føre oss over elva!

JENS, SENTRALSTYRET

SKOLEPROGRAM

HVA SIER HISTORIA OM SKOLEN?
SKOLEN UNDER KAPITALISMEN.

Opplæring/undervisning er organisert meddelelse av kunnskap, og nært knytta til oppdragelse av barn.

Skole og undervisning har forekommet helt fra samfunnet blei delt i klasser.

Under føydalismen var all utdanning forbeholdt den herskende klasse. Utdanninga tok sikte på å lære opp de framtidige herskere og makthavere. Kirken sto sterkt som forvalter av føydaladelens ideologi.

Katedralskoler og universitet blei oppretta i kirkens regi, de dominerende fagene var teologi og filosofi. I all hovedsak blei det altså utdanna propagandister for den herskende klasse; PRESTER!

Borgerskapets framvekst og maktovertaking førte med seg en kraftig utvikling av hele skolevesenet. Skolen skulle tilfredsstille behovet for utdanna arbeidskraft.

I 1739 blei det lovfesta her i Nørge at alle barn skulle få undervisning i kristendom og norsk (lesning).

Men den manglende kunnskapen i lesning, skrivning og regning blei en hindring for produktivkreftenes videre vekst.

Omgangsskolene/allmueskolene vokser seg større og blir fastere organisert. Utviklinga av produksjonen gjør det nødvendig å utbedre skolen enda mere. Det blei (og det blir) lagt stor vekt på å reformere skolen. Dette reformarbeidet foregikk som en kamp mellom arbeiderklassen og borgerskapet.

Fra begynnelsen av 1900-tallet var Arbeiderpartiets store merkesak Enhetsskolen. (Dvs. felles folkeskole for alle barn, uansett klasse. Folkeskolen skulle også være eneste lovlig grunnlag for overgang til høyere skoler.)

7-årig folkeskole blei vedtatt for alle i 1936.

Borgerskapet hadde fremdeles den økonomiske og politiske makta, og utforma derfor innholdet i skolen etter sine egne interesser.

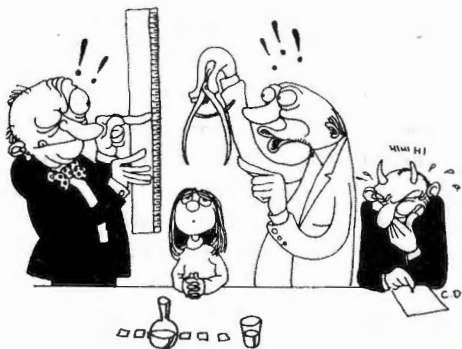
Sosialdemokratiets målsetning om å styrke demokratiet og slette ut forskjellen mellom klassene (en felles skole for barn fra alle samfunnsklasser, å utviske klasseskillene) fungerte som kapitalismens beste hjelpere.

Også de nyere reformene er blitt gjennomført under dekke av fraser som "demokratisering" av utdanninga osv.

Produktivkreftenes utvikling stilte, og stiller stadig høyere krav til allmenutdanninga.

Det trengs et solid grunnlag for seinere å kunne tilegne seg spesialkunnskap på de felter kapitalen har behov for. Det er ikke lenger nok at alle kan lese, skrive og regne.

Høyt utvikla produksjon kan bare mestres av folk som har et visst teoretisk grunnlag i naturfag og matematikk, evne til å behandle språket, kjennskap til samfunnets institusjoner, osv.

Kravet om heving av kunnskap og utdanning står i motsetning til kapitalismens grunnleggende behov: Higen etter maksimal profitt. Kapitalismens behov skal tilfredsstilles, men er ikke villig til å betale for det.

Skolen har fått bestemte økonomiske rammer å løse sine oppgaver innafør, ved metoder som holder utgiftene nede. Det viktigste for monopolkapi-

talismens skolepolitikk i dag er å presse utgiftene til utdanninga ned, samtidig som deres behov for kvalifisert arbeidskraft i tilstrekkelige mengder tilfredsstilles.

Rød Ungdoms viktigste krav til skolen er: -Kampen mot nedskjeringene,
-Lik rett til utdanning,
-Kravet om skolen som kunnskapsformidler.

Hovedmålsetningene for en radikal skolepolitikk må være å opprettholde skolen som kunnskapformidler, ved at formålsparagrafen primært sier: KUNNSKAP!, og - slå tilbake nivåsenkingen, at skolen bl.a. forandres fra å være en kunnskapsskole til å bli en verdiskole. Da må vi trekke inn marxismens syn på kunnskap/vitenskap.

Ved utarbeidelsen av nytt skoleprogram vil hovedvekta ligge på dagens skole. Vi må gå inn i skolen, grunnskolen og den videregående skolen. Se på undervisninga, kunnskapen som blir formidla.

Se på undervisningsformene: Forhold lærer/elev, pedagogikk/lærebøker, ekskursjoner og andre hjelpemidler, forholdet teori/praksis, gruppearbeid osv.

Det vil ikke tjene hverken Rød Ungdom eller skoleprogrammet om vi får en ny stor karakterdiskusjon, men et standpunkt må vi ta.

Derfor må vi se på de sterke/svake

sidene ved karaktersystemet.

Det er nødvendig å ta for seg de forskjellige vurderingsformene som:

- godkjelt/ikke godkjent,
 - bestått/ikke bestått,
 - deltatt/ikke deltatt,
 - målrelatert vurdering/relatert vurdering,
 - de forskjellige eksamensformene.
- Det må være viktig for oss å ta avstand fra strebing og usunn konkurranse. Videre må vi se på hvilken kompetanse undervisninga gir. Både i forhold til arbeidslivet og videre utdanning. Ved inntak fra ungdomsskolen til videregående skoler er flaskehalsen mangelen på plasser. Inntaket må derfor (siden alle ikke kommer inn) skje ved kombinasjon av karakterer/alder og i forhold til om man har søkt tidligere. Andre løsninger?

Elevenes demokratiske rettigheter og aktivitet er avgjørende for hvordan skolen fungerer.

Rød Ungdom er for fulle demokratiske rettigheter og fri politisk virksomhet i form av veggavis, skoleavis o.l. Det må legges vekt på elevenes/lærernes medbestemmelse bl.a. i synet på undervisninga, læreplaner, fagplaner, lærebøker o.l.

Vi må gå hardt i mot dagens lekedemokrati, hvop elevene bare er gisler. F.eks. må elevene sjøl få lage sitt eget skolereglement.

Elevorganisasjonene må være de som representerer elevene i alle sammenhenger, lokalt og sentralt. Elev-

organisasjonenes målsetning er å stå for demokrati og solidaritet, det å være kjempende for elevenes interesser uavhengig av staten. Det er bl.a. viktig å gå i mot elevpamperi.

Lik rett til utdanning må bety gratis skole for alle (også gratis lærebøker).

Når det gjelder studiefinansiering må stipendandelen stå i forhold til kostnadsnormene.

Borteboerstipend må dekke de reelle kostnadene ved å bo borte osv.

Andre ting som må tas med i et skoleprogram:

- Nynorsk/samiske lærebøker,
- jentenes stilling,
- de fremmedspråklige elevenes stilling,
- integrering,
- privatskolene,
- voksenopplæringa,
- konkrete krav/paroler i dag,
- skolen under sosialismen.

Til det siste punktet om skolen under sosialismen må det legges vekt på at Rød Ungdom kjemper for et samfunn der arbeiderklassen har makta.

De konkrete krava vi stiller er "realistiske" krav i dag.

Skolen kan ikke gjøre folk til kommunister, men kampen for sosialismen må bygge på enhet lærer/elevorganisasjoner og arbeiderklassen.

Kunnskap er makt

UNNI H. [redacted] V

HVORFOR FIKK IKKE LECH WALESA FREDSPRISEN? FEIGHET?

Solidaritet